

Erdély- Terepgyakorlati beszámoló

Mindent összevetve a június 11-17 közötti erdélyi terepgyakorlat egyértelműen pozitív élmény volt és nem bántam meg, hogy részt vettem rajta. A következő néhány sorban szeretném leírni a legfőbb pozitívumokat és néhány kritikát is, hogy a következő évekre még tökéletesebb legyen az utazás.

Összességében a lényeges elemekkel meg voltam elégedve. Mindkét szállás (a kolozsvári és a csíkszeredai) is tetszett, főként a csíkszeredai kollégium volt kiemelkedő. Jó felszereltségű szobák, segítőkész emberek és jó elhelyezkedés jellemezte. Szerintem egy átlagos terepgyakorlati szálláshoz képest sokkal többet nyújtott. Az étkezések is megfelelőek voltak. A reggeli bőséges volt, ami azért volt fontos, mert ebéd nem volt a programban, a vacsora is jó volt, külön tetszett, hogy minden nap levest is kaptunk.

A programok is összességében tetszettek. Nekem legjobban a Csíki-havasokban tett kirándulás és a Szent Anna-tó és környéke tetszett, de a többire sem tudok negatívumokat mondani.

A terepgyakorlathoz kapott ösztöndíj is nagy segítség volt, kis spórolással fedezte a teljes költséget.

A Sapientia Egyetem is kitett magáért, nagyon kedves, segítőkész emberek vettek részt velünk a programokon, akik sok új ismeretet is átadtak nekünk.

A néhány negatívum nagy része abból következett, hogy az indulás előtt a buszunk három órát késett, így az első két nap (főleg a második) programja nagyon sűrűvé vált, de erről nem a szervezők tehetnek, és annak külön örülök, hogy az előzetes tervekből nem hagytunk ki semmit, bár így elengedhetetlen volt a sietség, ami leginkább a kolozsvári városnézés ideje alatt volt tapasztalható. Talán a kritikám még annyi lehetne, hogy a programok néha túl sűrűn követték egymást, így egy helyszínrre nem volt elegendő idő vagy, ha lett volna, akkor is valami ok miatt elvesztegettük azt. Például egyes idegenvezetések lehettek volna a buszon és így a helyszínen több idő lett volna körülnézni (például Csíksomlyón) vagy a Márton Áron Főgimnáziumban is az előadás lehetett volna rövidebb (hiszen az iskola mindennapjai, táborai annyira nem érintették a csoportot), viszont az iskolaépület nagyon szép volt és alig volt időnk megnézni.

Ezen kívül még általánosságban a buszon lehetett volna több információátadás, mind a környék látnivalóit, mind a gyakorlati kérdéseket illetően. Sokszor a hivatalos programban nem szereplő megállókat csak akkor tudtuk meg, amikor már ott voltunk, így nem volt időnk összepakolni, felkészülni, ami megint jelentős idővesztéssel járt.

De ezek a kritikák tényleg csak apróságokra irányulnak és összességében nagyon jól éreztem magamat. Fontos volt az is, hogy láttam, a szervezők tényleg értünk dolgoznak, próbálták figyelembe venni a kéréseinket is. Szeretném megköszönni mindenkinek a szervezést és a segítséget és örülök, hogy ott lehettem a terepgyakorlaton.

Adamis Bence